

Vragen gesteld door de leden der Kamer, met de daarop door de regering gegeven antwoorden

1241

Vragen van het lid **Helder** (PVV) aan de Minister van Veiligheid en Justitie over *het bericht «Justitie biedt vader meisje van Nulde excuses aan»* (ingezonden 16 januari 2017).

Antwoord van Minister **Blok** (Veiligheid en Justitie) (ontvangen 21 februari 2017). Zie ook Aanhangsel Handelingen, vergaderjaar 2016–2017, nr. 1150.

Vraag 1

Kent u het bericht «Justitie biedt vader meisje van Nulde excuses aan»?¹

Antwoord 1

Ja.

Vraag 2 en 3

Deelt u de mening dat het niet zover had mogen komen, dat justitie excuses heeft moeten aanbieden aan de vader van «het meisje van Nulde» omdat hij pas laat op de hoogte is gesteld dat haar moordenaar, tbs'er Mike J., op ongebeleid verlof zou gaan, en dat het Informatiepunt Detentieverloop (IDV) de nabestaanden ruim van tevoren over het verlof had moeten informeren? Zo nee, waarom niet?

Deelt u de mening dat ieder geval van onvoldoende dan wel te late of onjuiste informatieverstrekking door het IDV er één teveel is gezien de uiterst pijnlijke gevolgen hiervan voor de nabestaanden? Zo nee, waarom niet? Zo ja, wat gaat u doen om te voorkomen dat zich ooit nog een dergelijke situatie zal voordoen, aangezien nabestaanden gewoon recht hebben op tijdige en volledige informatie?

Antwoord 2 en 3

Het Informatiepunt Detentieverloop (IDV) van het Openbaar Ministerie (OM) informeert slachtoffers² van spreekrechtwaardige delicten over het verlof van een veroordeelde³, indien slachtoffers hebben aangegeven deze informatie te willen ontvangen. Het IDV informeert het slachtoffer op basis van de gegevens die zij ontvangt van de Dienst Justitiële Inrichtingen (DJI). Jaarlijks worden ruim 4.500 slachtoffers geïnformeerd.

¹ <http://www.ad.nl/binnenland/justitie-biedt-excuses-aan-aan-vader-meisje-van-nulde~a2ad2479/>

² Waar slachtoffer staat kan ook nabestaande van een slachtoffer worden gelezen.

³ Het IDV informeert hen ook over de opname in een tbs-kliniek, beëindiging van detentie of tbs, overlijden of ontsnapping van de veroordeelde.

DJI en het OM hebben werkafspraken gemaakt over de termijnen waarbinnen slachtoffers worden geïnformeerd. Als het gaat om tbs-gestelden informeert DJI het IDV direct na de beslissing dat een tbs-gestelde met verlof mag (afgifte van de verlofmachtiging). Het IDV informeert het slachtoffer zo spoedig mogelijk daarna en hanteert daarvoor als streeftermijn 7 werkdagen na ontvangst van de verlofmachtiging. Deze termijn acht ik redelijk omdat er in sommige gevallen enige tijd nodig is, bijvoorbeeld voor afstemming tussen ketenpartners als er onduidelijkheid is over de inhoud van de verlofmachtiging of omdat de gegevens van het slachtoffer nog niet volledig zijn. Uit een interne controle van het IDV volgt dat het IDV in 99,5% van de zaken het slachtoffer binnen de afgesproken streeftermijn informeert. Dit percentage laat zien dat de gevallen waarin het IDV slachtoffers niet tijdig informeert, een uitzondering zijn. Alle betrokken partijen betreuren uiteraard elk geval waarin slachtoffers niet tijdig zijn geïnformeerd. Hoewel in de door u aangehaalde zaak zowel DJI als het IDV de hiervoor omschreven werkafspraken zijn nagekomen, zat er nog maar weinig tijd tussen de melding aan de nabestaande en de daadwerkelijke ingang van het verlof. Voor die korte termijn heeft het OM excuses aangeboden. Deze korte termijn valt te verklaren door het feit dat het IDV niet beschikte over een actueel adres van de nabestaande en het aantal werkdagen (mede in verband met de kerstperiode) beperkt was.

Vraag 4 en 5

Bent u bereid om een vorm van een sanctiesysteem te (laten) onderzoeken om er voor te zorgen dat het aantal te late en/of onvolledige en/of onjuiste meldingen door het IDV zo spoedig mogelijk naar nul gaat? Zo nee, waarom niet en wat gaat u dan doen?

Deelt u de mening dat het IDV, en daarmee de overheid, verwijtbaar handelt jegens de nabestaanden indien sprake is van onvolledige, onjuiste en/of te late informatieverstrekking? Zo nee, waarom niet? Zo ja, bent u bereid om een regeling te treffen inhoudende dat nabestaanden in een dergelijke situatie een bepaald bedrag aan immateriële schadevergoeding dienen te krijgen zonder dat zij zelf daartoe actie moeten ondernemen? Zo nee, waarom niet?

Antwoord 4 en 5

Gezien de bovenstaande cijfers waaruit blijkt dat het IDV in de regel op tijd informeert, zie ik geen reden om een sanctiesysteem te onderzoeken. Een regeling die automatisch bedragen toekent vind ik ook niet bijdragen aan een tijdigere verstrekking van informatie aan slachtoffers.

DJI en het OM werken continu samen om het proces verder te verbeteren. Het aantal te late meldingen is de afgelopen jaren afgenomen, in de brieven wordt duidelijker gemeld welke locatie of welk gebied van toepassing is op welke voorwaarden en het IDV belt met nabestaanden van levensdelicten alvorens er een brief over einde detentie wordt verzonden.

Ik constateer wel dat er in de door u aangehaalde zaak een korte termijn zat tussen de beslissing over het verlof en de daadwerkelijke start van het verlof. Dit biedt weinig ruimte voor het IDV voor het informeren van slachtoffers en het opvangen van onverwachte omstandigheden. Dit is voor mij aanleiding om met DJI en het OM in gesprek te gaan over hoe we de werkprocessen rond de beslissing op het verlof en het informeren van slachtoffers beter op elkaar kunnen afstemmen. Hierbij zal worden gekeken naar de gehanteerde termijnen, maar ook naar de behoeften van slachtoffers, met specifieke aandacht voor de wijze waarop ze worden geïnformeerd.